

før tilladelsen blev givet, havde begået strafbart forhold.

Til § 50

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om tilladelse til udgang. Bestemmelsen svarer til § 50 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.7.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter § 50, 2. pkt., kan det i forbindelse med de administrative regler om udgang bestemmes, at tilladelse til udgang først kan gives efter ophold i et bestemt tidsrum i institutionen og efter udståelse af en bestemt del af straffen. Det forudsættes, at der i medfør af denne bestemmelse administrativt fastsættes regler med angivelse af de tidsmæssige betingelser, der normalt skal være opfyldt for udgang til bestemte formål, herunder udgang for at besøge eller være sammen med bestemte personer.

Baggrunden for adgangen til at stille krav om ophold i institutionen i et bestemt tidsrum er hensynet til, at institutionen kan få det fornødne kendskab til den indsatte. At tilladelse til udgang i visse tilfælde først skal kunne gives efter udståelse af en bestemt del af straffen er begrundet dels i en mere generel antagelse af misbrugsrisiko ved tidlig udgang under fuldbyrdelsen af længere straffe, dels i hensynet til retshåndhævelsen, jf. lovforslagets § 46, stk. 1, nr. 3.

§ 50, 2. pkt., indebærer i øvrigt, at tilladelse til udgang i behandlingsøjemed ikke er forbeholdt dømte med længerevarende fængselsstraf. Bestemmelsen afviger herved fra den nugældende bestemmelse i straffelovens § 36, 2. pkt., hvorefter udgangstilladelse, der er begrundet i den dømtes behandling, herunder forberedelsen af den pågældendes løsladelse, alene kan gives til personer, der udstår længerevarende fængselsstraf, jf. pkt. 5.7.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I § 50, 3. pkt., gives mulighed for at videreføre den nuværende administrative praksis, hvorefter der ved udgangsmisbrug kan træffes bestemmelse om, at den indsatte i en bestemt periode afskæres fra at forlange, at der træffes afgørelse om tilladelse til udgang (udgangskarantæne), jf. pkt. 5.7.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Besøg mv.

Til § 51

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om de indsattes ret til at modtage besøg. Bestemmelsen svarer til

§ 51 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.7.2. i de almindelige bemærkninger.

Det fastslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at en indsat har ret til mindst ét ugentligt besøg af mindst én times varighed og så vidt muligt af to timers varighed. Bestemmelsen angiver for så vidt angår antallet og varigheden af besøg et minimum for de besøg, som en indsat har ret til at få. Det må i almindelighed tillægges stor vægt for den indsattes muligheder for at føre en kriminalitetsfri tilværelse, at den pågældende under straffuldbyrdelsen opretholder og styrker sin forbindelse med familie m.fl. For at understrege bestemmelsens karakter af en minimumsbestemmelse er det i *stk. 1, 2. pkt.*, præciseret, at der i den enkelte institution kan gives tilladelse til besøg i videre omfang. Som eksempel kan nævnes muligheden for, at en indsat kan få besøg af sine børn i videre omfang end efter den almindelige besøgsregel i *stk. 1, 1. pkt.* Om den indsattes ret til at have sit barn under 3 år hos sig i institutionen henvises til lovforslagets § 54 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

I *stk. 2* er det fastsat, at en indsat uden de i *stk. 1* nævnte begrænsninger har ret til at modtage besøg af den advokat, der er beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag. Det samme gælder besøg i øvrigt af advokater, der efter retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlige forsvarere. Afgørelsen af den kreds, der omfattes af bestemmelsen, svarer til den kreds, der efter lovforslagets § 56, stk. 1, kan have ukontrolleret brevveksling med den indsatte, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Endvidere fremgår det af *stk. 3*, at en udenlandsk indsat ligeledes uden de i *stk. 1* nævnte begrænsninger har ret til samtale med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentanter. Sådanne besøg er således heller ikke omfattet af den almindelige besøgsregel i § 51, stk. 1.

Efter lovforslagets § 56, stk. 1, har en indsat ret til ukontrolleret brevveksling med bl.a. Folketingets Ombudsmand, medlemmer af Folketinget, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission og FN's Torturkomité. Det forudsættes, at de nævnte myndigheder mv. som hidtil, bl.a. som led i inspektionsvirksomhed, kan tale med de indsatte uden overværelse af institutionens personale, jf. lovforslagets § 53, stk. 1, 2. pkt., og bemærkningerne til denne bestemmelse. Disse myndigheder mv. er derfor ikke omfattet af den almindelige besøgsregel i lovforslagets § 51, stk. 1.